

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 18

Dissabte, 10 de març del 1979

Preu: 25 ptes.

Ja hi som

Repasant les notícies que arriben des de diversos racons del país, hom pot veure com són moltes les persones que havien treballat en la clandestinitat i la resistència i que ara —enquadrades o no en partits polítics— es presenten a les eleccions municipals, encapçalant-les ben sovint. Es un fenomen que val la pena meditar perquè no són, en general, gent amb ambició política, sinó simplement que es presenten per esperit de servei o, en varies ocasions, per ser conseqüents amb la línia d'actuació que han tingut durant una pila d'anys. I la pregunta que sorgeix, quasi inevitablement, és si estan suficientment preparades per a exercir aquests càrrecs.

Davant d'aquest plantejament, el primer que cal és analitzar una mica com han estat regits fins ara els nostres municipis. No costa gaire arribar a la conclusió que els mèrits o preparació dels que fins ara n'han tingut cura no són pas superiors als de qui possiblement hi entrin; però no és en l'aspecte qualitatiu dels valors de cadascú on s'ha de centrar la qüestió, sinó en un altre que té uns paràmetres molt diferents: és en la concepció del què ha de ser un Ajuntament.

Hi ha una visió clàssica i primària: és el centre des d'on s'administra el poble. N'hi ha una altra, molt estesa fins avui: és el centre de poder del poble. Les dues versions tenen la seva part positiva, però no reflecteixen la concepció nova que s'imposa des de la vessant social; aquella que ve expressada quasi gràficament amb la denominació catalana tan expressiva de «La Casa de la Vila».

Amb el toc d'aquesta denominació tan nostra hi entra ja un element bàsic: el de la participació popular. La Casa de la Vila és, ha de ser, una mica la casa de tots. No és, només, un centre de poder, o un centre administratiu. És el lloc on el poble va forjant la seva imatge de cada dia perquè representa la veu, la inquietud, les necessitats i les esperances dels ciutadans, i des d'allí s'hi respon amb les decisions que es creuen més justes. I això es fa a través d'unes persones, que es van renovant periòdicament, però que el propi poble elegeix d'entre les que volen fer-se càrrec de la responsabilitat que representa.

I cal estar preparat per això? Sí, certament. El que passa és que la preparació per a fer una feina diferent es fa difícil. Cal un rotatge, un reciclatge i una gran dosi d'amplitud de mires i d'actitud de servei, fonamentalment.

La prova dels nous ajuntaments és una experiència nova, però enriquidora pel conjunt del país. Tothom intentarà, a través dels partits, dels consells dels professionals o dels entesos, anar-hi el màxim assabentat possible. Així i tot, hi arribaran amb les mans pobres i l'esperit ple d'esperança.

Cal confiar en que els pobles ho comprendran i aquest pot ser el primer pas per una labor conjunta eficaç.

Ara que ja hi som, considerem aquesta circumstància; tant els que hi vagin com els que no, val la pena que ho facin.

Martí Suñol Genís

Del moment

I ara, tothom a votar!

De cara a les pròximes eleccions municipals, aquesta ha d'ésser la consigna a tot arreu. I al nostre Vallès d'una manera especial, ja que en la majoria de pobles, i fins i tot en alguna vila vallesana, serà la primera vegada que tindran lloc unes Eleccions Municipals.

Recordem que el Vallès Oriental era, fa uns cinquanta anys, una comarca agrícola dominada políticament pels terratinents de cada municipi i que els ajuntaments es feien, majorment, aplicant el famós article vint-i-nou, un article que, segons la llei vigent, permetia nomenar un consistori sense elecció popular i a gust, només, dels cacics des d'on es dirigia la política comarcal. Uns cacics que eren membres de l'Institut de Sant Isidre i militants de la Lliga Regionalista. Amb la República les coses canviaren un xic però el període fou tan curt que els avenços foren molt migrats. Amb el franquisme tothom sap com es feien els Ajuntaments.

Avui, d'aquells grans terratinents en resten pocs i l'Institut de Sant Isidre i la Lliga són forces polítiques caducades. Els polígons industrials i les urbanitzacions residencials han canviat totalment la fesomia del nostre Vallès. Ara, a l'hora d'elegir els nous Ajuntaments, no hi valdran ni l'article vint-i-nou ni el caciquisme dels terratinents. Hi haurà, és clar, manipulacions i conxorxes d'interessos, però la realitat és que a la majoria dels municipis de la nostra comarca es presenten a les eleccions dues o tres candidatures que ofereixen a l'elector opcions ben diferents, opcions que han de fer possible que per primera vegada la democràcia arribi a molts pobles del Vallès.

Caldrà, això sí, que tothom es responsabilitzi a l'hora de votar. El millorament de la vida de cada poble depèn ara de la tria que sapiguem fer. És un feina que hem de fer entre tots. Per això insisteixo dient: «I ARA, TOTHOM A VOTAR!!!»

J. B.

Eleccions Municipals
Llistes de les Candidatures
A les pàgines centrals